

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εν Ἑλλάδι. . . Δρ. 10

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ. . . Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἐν δὲ Πιερῇ ἀριθ. 1.

(Παρά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ)

Ἐκαστον φύλλον ἄνευ τοῦ
παραρτήματος καὶ ἐπὶ εὐνο-
τέρου χάρτου πωλεῖται λ. 10.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὡς προηγγείλαμεν ἤδη, ἡ «Ἑβδομάς» θὰ παράσχη τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς σειρὰν ἔργων μεγάλων Πατριωτῶν Ἰταλῶν καὶ Πολωνῶν.

Τῶν πολυτίμων τούτων καὶ ἡμῶν ἐπι-
καίρων δημοσιευμάτων τὰ μὲν συντομώ-
τερα θὰ τίθενται ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Ἑβδο-
μάδος» τὰ δ' ἐκτενέστερα θέλουσι κατα-
λαμβάνη τὸ ἐκ 4 σελίδων Παράρτημα, ὅ-
περ, ἐκτυπούμενον διὰ στοιχείων τῶν 10
στιγμῶν, ὅπως περιέχῃ πλείονα ὕλην, θὰ
δύναται ν' ἀποτελῇ καὶ ἴδιον τόμον.

Τὸ Παράρτημα θὰ ἀποστέλληται δωρεὰν
μόνον πρὸς τοὺς κκ. συνδρομητάς· δὲν θὰ
πωλῇται δὲ κατὰ φύλλον οὔτε εἰς τὰς ὁδοὺς
οὔτε εἰς τὸ γραφεῖον. Ὁ θέλων νὰ λάβῃ
τὰ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. Παραρ-
τήματα ὀφείλει νὰ προπληρώσῃ δραχμὰς
πέντε ἐν Ἑλλάδι καὶ φράγκα χρυσὰ πέντε
ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.

— Ὡς πρῶτον ἔργον ἐν τῷ Παραρτή-
ματι δημοσιεύομεν σήμερον τὸ πλῆρες ὑψη-
λῶν ιδεῶν περιπετειῶδες μυθιστόρημα τοῦ
Ἰταλοῦ Guerazzi «Ἡ πολιορκία τῆς Φλω-
ρεντίας» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Π. Παῦ.
Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐν τῇ ἐπιφύλλιδι τῆς
«Ἑβδομάδος», ὅπου τίθενται συνήθως τὰ
μὴ πρωτότυπα ἔργα, θέλουσι καταχωρισθῇ,
κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου, τέσσαρα πα-
τριωτικώτατα πολωνικά διηγήματα.

— Σήμερον καὶ ἐν τῇ Ἐπιφύλλιδι αὐτῇ
καταχωρίζομεν πρωτότυπον ἔργον, τὸν
Μουδαρέκ-ἐλ-Χαρράν, τοῦ Ἑλλήνου
βοταρικοῦ καὶ διηγηματογράφου τῆς Βαγ-
δάτης κ. Κ. Χ. Μεζαζᾶ Βοσπορίτου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ—Ἡ ἐκ τοῦ ληθάργου ἀφύ-
πνις.—Ἀγᾶς, παπᾶς καὶ πρόξενος.—Ἐργα
καὶ ἡμέραι.—Μαθητοθηρεία.—Μάνα... θὰ πε-
θάνῃ.—Νοσταλγία (Σὲ σκέπτομαι) Πόικμα.—
Ἀρχαιολογικά.—Φιλολογικά.—Καλλιτεχνι-
κά.—Δημῶδες φιλολογία.—Βιβλιοκρισία.—
Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων.—Ἀγγελίαι.—
Ἐν ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΙ Μουδαρέκ-ἐλ-Χαρράν (Διή-
γημα).—Ἐν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ Ἡ πολιορκία τῆς
Φλωρεντίας (μυθιστόρημα).

Η ΕΚ ΤΟΥ ΛΗΘΑΡΓΟΥ ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ

Μετὰ τὸν λήθαργον ἡμίσεος καὶ πλέον
αἰῶνος, καθ' ὃν ὑπνοβατοῦντες κατεστρέ-
φομεν ὅ,τι διὰ τοῦ αἵματος μυριονέκρων
ἀγώνων ἀνεβλάστησε, μονοῦ δὲ καὶ ὅ,τι
ἐν τῷ σκότει μακραίωνος δουλείας ἐτη-
ρήθη, ἀνενήψαμεν αἴφνης τοῦ ληθάργου
καὶ περίτρομοι ἐπισκοποῦμεν τὰ πέριξ,
ποῦ εὐρισκόμεθα παρατηροῦντες καὶ τί
ἀπωλέσαμεν ἀναλογιζόμενοι. Καὶ ὄντως·
ἡ ἐπανάστασις ἐδωρήσατο εἰς τὴν πρῶ-

τὴν βασιλείαν τοὺς τουρκοφάγους ἄρμα-
τωλούς, καὶ αὕτη, ὅσους δὲν ἀπεκεφαλί-
σεν ἐπὶ τῆς λαίμοτόμου, τοὺς μετεμόρφω-
σεν εἰς ἀργυρωνήτους φαντάρους· ἡ ἐπα-
νάστασις ἐδωρήσατο εἰς τὴν πρῶτην βα-
σιλείαν θαλασσομάχους καὶ καταποντι-
στάς, καὶ αὕτη ἐδίωξεν ὡς ἀχρήστους
ὅσους δὲν ἐχώρουν ἐντὸς τοῦ «Λοδοβί-
κου» τοῦ μοναδικοῦ τούτου, ἐπὶ ὁλόκλη-
ρον τριακονταετιάν, πολεμικοῦ σκᾶφους,
τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ νκυτικώτατον
τῶν ἐθνῶν! . . .

Καὶ ἔπρεπε νὰ συμβῶσι τόσα καὶ τόσα,
νὰ ὑποστώμεν τοσαύτας ἀπωλείας, νὰ
ἀναστηθῶσιν ἄγνωστοι καὶ ἄσημοι ἐθνι-
κότητες καὶ ν' ἀποτελέσωσιν ἀξιωμαχοὺς
στρατοὺς, ὅπως ἀποφασίσωμεν καὶ ἡμεῖς
νὰ κατανοήσωμεν ὅτι στρατιώτης σημαί-
νει ἔνοπλος πολίτης, καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν
τὴν γενικὴν στρατείαν. Καὶ ἔπρεπε νὰ
συμβῶσι τόσα καὶ τόσα διὰ νὰ ἀνεχθῶμεν
νὰ εἶνε καὶ εἰς ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν,
ναυτικός, καὶ νὰ κατανοήσωμεν τέλος
εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν εἰς τὸ ἄκρον
ἄωτον τῆς ὑδροφοβίας ἀφικόμενοι κατε-
γινώμεθα ν' ἀποζητιάσωμεν καὶ αὐτὰς
τὰς λίμνας, ὅτι ἡ θάλασσα τῆς Ἑλλά-
δος δὲν εἶνε προωρισμένη μόνον διὰ νὰ
λούωνται αἱ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν παρα-
πηγμάτων γυμνότητες! . . .

Ἡ ἱερὰ Ἐπανάστασις ἐκληροδότησεν
ἡμῖν τὴν ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμη-
σιν πρὸς τοὺς ὁμόρους καὶ ἀδελφοὺς Ἀλ-
βανούς, παρ' οἷς θάλλει κατὰ γενικὸν κα-
νὸνα ὁ ἀκραιφέστατος Ἑλληνισμός· καὶ
ἡμεῖς, κατὰ μὲν τὰ πρῶτα τριακοντα
ἔτη ἠρκέσθημεν εἰς δύο-τρεῖς ἐπιστολάς
τοῦ Ὁθωνος καὶ τέσσαρας πέντε τοῦ Κω-
λέττου, κατὰ δὲ τὰ ὑπολειπόμενα εἴκοσιν,
ἠρκέσθημεν εἰς τὸ νὰ κατατάξωμεν εἰς
τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἓνα ἀξιωματικόν!

Ἐν τῷ βαθεῖ τῆς δουλείας σκότει ἔλα-
θε βιώσασα πλήρης διοικητικὴ ἀποκέν-
τρωσις, ἐν πάσῃ αὐτῆς τῇ ἀπλότῃ καὶ
ἐλληνοπρεπεῖα, καὶ ἡμεῖς ἐφηρμόσαμεν τὴν
γελοιωδεστάτην καὶ βδελυρωτάτην συγ-
κέντρωσιν. Ἐν τῇ δουλείᾳ διετηρήθη
γλῶσσα πλήρης ζωῆς καὶ σφρίγους, καὶ
ἡμεῖς ἀπεμνημονεύσαμεν τὰς λέξεις τῶν
σητοβρώτων σχολιαστῶν, ἃς διδάσκουσιν
ἡμᾶς οἱ τοὺς διδασκάλους τοῦ Γένους ἀν-
τικαταστήσαντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γραμμα-
τοκάπηλοι, οἱ τὴν χεῖρα διαρκῶς εἰς τὸ
ὠρολόγιον φέροντες ὅπως ὑπολογίσωσι τὰς
ἀπὸ τῶν δημοσίων εἰς τὰ ἰδιωτικὰ λύκεια
ἀποστάσεις! Ἐν τῇ δουλείᾳ ἤκμασε ποίη-
σις ἔνθεος, μουσικὴ καὶ χορὸς τὸν ἐθνικὸν
τύπον φέροντα, καὶ ἡμεῖς ἀντὶ νὰ συμπλη-

ρώσωμεν διὰ τῆς τέχνης τὴν φύσιν πα-
ρακολουθοῦντες ὡς ἐρασιτέχναι τὰ ὀθνεῖα,
ἠνέχθημεν μικρονῶν στιχοιουργῶν ποντι-
κορρινίσματα, ὡς μόνον ἰδανικὸν ἐχόντων
ν' ἀποθάνωσιν ἀσπαζόμενοι τὸ ἄκρον τοῦ
μικροῦ δακτύλου τῆς ἀβρᾶς χειρὸς ἀ-
ναμικτῆς τινος δεσποινίδος. . . καὶ ἡμεῖς
ἐξελαρυγγίσθημεν κρώζοντες φραγκικὰ ἐκ-
βακχεύματα ἢ Ἀνατολικούς ἀπομυτι-
σμούς. . . καὶ ἡμεῖς παρεδόσαμεν τὰς παρ-
θένους ἡμῶν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πρώτου
ἐψιμυθιωμένου καὶ μυροβλήτου χορευτοῦ.

Τὴν ἀπλότητα καὶ ἀγνότητα τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ βίου ἀντικατεστήσαμεν διὰ τῆς
ματαιοδοξίας τοῦ χυδαίου καὶ ἀνηθικοῦ
ὀψιπλούτου· ἠνέχθημεν νὰ καταστραφῶ-
σιν ἐν τῇ πτωχείᾳ καὶ τῇ ἐγκαταλείψει
αἱ οἰκογένειαι τοῦ τόπου μεθ' ἀπασῶν τῶν
παραδόσεων τῆς οἰκογενειακῆς ὑπερηφα-
νείας καὶ ἀρετῆς, προσπαθοῦμεν δὲ νὰ
δημιουργήσωμεν πληθυσμούς καπήλων
καὶ παρτοπωλῶν κατὰ τὴν κυρίαν σημα-
σίαν τῆς λέξεως, δηλ. πωλούντων τὰ
πάντα, μηδὲ τῆς πατρίδος αὐτῶν ἴσως
ἐξαιρουμένης.

Εὐτυχῶς ἀφυπνίσθημεν ἐπὶ τέλους· ἄλ-
λ' ἔπρεπε ὅπως κατορθώσωμεν τοῦτο νὰ
ἴδωμεν τὴν Εὐρώπην σύμπασαν ἀποκλεί-
ουσιν τὰς θαλάσσας ἡμῶν. . . καὶ ἔπρεπε
νὰ ἀναγνώσωμεν τὰς περὶ ἡμῶν ἐξευτε-
λιστικὰς κρίσεις τῆς Εὐρώπης ὁλοκλή-
ρου! . . . Τὸ παράδοξον ὅμως εἶνε ὅτι, ὑπὸ
τὴν ἐπληξιν τῆς καταδηλωθείσης τέλους
πάντων ἡμῖν πραγματικότητος διατε-
λοῦντες, δὲν βλέπομεν τὰ ἤδη τεκταινό-
μενα, βλασφημοῦντες δὲ τοὺς ἐν τοῖς τά-
φοις δεδικαιολογημένους, παρορῶμεν τοὺς
ἐγγὺς ἡμῶν κορυβαντιῶντας.

Καὶ ὄντως ἀξιολύπητον παριστῶσι θέα-
μα οἱ τοὺς ἀκρίτους διαδεξάμενοι ἀμαρ-
τωλοί, ἡ σπεῖρα αὕτη τῶν ἀδοκίμων με-
ταφραστῶν, οἱ καταγινόμενοι, ἐνῶ αἱ περὶ
ἡμᾶς ἐθνότητες μεγαλύνονται, νὰ ἐπε-
κτείνωσι. . . τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας,
καὶ βοηθούμενοι ὑπὸ ὁμάδος φιλοπόνων
νομικῶν, οὓς τιτλοφορήσαντες ἀπέσπασαν
τῶν ἔργων, δι' ἃ προωρίσθησαν, νὰ κατα-
γίνωνται ὑπολογίζοντες, ἀναλογίζοντες
καὶ καταλογίζοντες, ὅπως εὕρωσι πόσοι
λ. χ. Νάξιοι μετὰ Τηνίων χρειάζονται,
ὅπως αὐξήσωσι κατὰ ἓνα τοὺς Κυκλαδι-
κοὺς βουλευτάς!

Καὶ νὰ γίνηται τόσος θόρυβος, καὶ νὰ
γίνηται τόση ἐπιδεικτικὴ διατυμπάνις!
διὰ μίαν σκέψιν. . . δι' ἓν σχέδιον! . . .
διὰ μίαν μακαρονικὴν μετάφρασιν! . . .
καὶ νὰ βλέπῃς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰ-
κονομικῶν, ὅπου εἶναι ἐστημένη ἡ μερά-

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

[ΧΡΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ, ἥτοι περὶ φύσεως, ὀνομασίας καὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν χρωμάτων παρὰ τε τοῖς ἀρχαίοις καὶ τοῖς νεωτέροις συγγραφεῖς] ὑπὸ **Ἀνδρέου Κορδέλα**, μεταλλειολόγου καὶ καθηγητοῦ τῆς Ὀρυκτολογίας, καὶ Γεωλογίας ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων. 1886. σελ. ΙΕ'. 188. μετὰ 11 ἐγχρῶν πινάκων. Ἐν Ἀθήναις].

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἐξ ἐκείνων, ἅτινα τὸν συγγραφέαντα ἀναδεικνύουσι καὶ παρέχουσιν αὐτῷ ἐντιμολογίαν θέσιν παρὰ παντὶ τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ. Ὁ κ. Κορδέλας διὰ τῆς ἐκδόσεως τοιούτου ἔργου ἀπαιτοῦντος δαπάνας, μόχθους καὶ ἄλλας δυσχερείας προτίθεται τοὺς πάντας νὰ διδάξῃ· καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ στρατιωτικὸς καὶ ὁ φιλόλογος καὶ ὁ χημικὸς καὶ αἱ περὶ ἐργόχειρα διατρίβουσαι γυναῖκες θὰ εὐρωσιν ἐν αὐτῷ τὸ ὠφέλιμον.

Ἄλλως τε ἀρκοῦσα ἐγγύησις περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ συγγράμματος τούτου εἶνε ἡ ἀξία τοῦ συγγραφέως ὁμολογηθεῖσα ὑπὸ πλείστων, εὐδελος δὲ γινομένη ἐν τοσαύταις διατριβαῖς, συγγραφείσαις ἐν τε τῇ ἡμετέρᾳ καὶ ἐν ξέναις γλώσσαις, αἵτινες τοσοῦτους ἐβοήθησαν καὶ ἐδίδασκαν· ἐπ' ἐσχάτων μάλιστα τὸ σπουδαῖον αὐτῶν ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ γάλλου κ. Girard οὕτως, ὥστε δὲν ὤκνησε ν' ἀντιγράψῃ ἀπείρους σελίδας τοῦ συγγράμματος «La Grèce κτλ.» τοῦ κ. Κορδέλα μὴ εὐδοκήσας οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ ν' ἀναφέρῃ.

Διδακτικώτατον διὰ τοὺς φιλόλογους εἶνε τὸ περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν χρωμάτων κεφάλαιον, ὅπερ εἶθε νὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν ἀναγνωσόντων, ἵν' ἀποσκυβαλισθῶσι τὰ κακόνχη καὶ ξενίζοντα ὀνόματα. Ἐπίσης μελέτην καὶ σπουδὴν μαρτυροῦσιν αἱ ἐν εἵδει καταλόγου ἡριθμημέναι ὀνομασίαι τῶν χρωμάτων, περὶ ὧν ὁ ἀείμνηστος Κοραῆς ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῆς Χρωματολογίας ἐπιμελῶς ἀναγνωσθεῖσιν *Ἀτάκτοις* λόγον ἐποίησατο.

Ἄγνωστα πολλοῖς ἐξ ἡμῶν καὶ ἀνήκουστα ἦσαν τὰ διάφορα καὶ παμπληθῆ ὀνόματα τοῦ χρώματος τῶν τριχωμάτων τῶν ἱππων, ἅτινα, ὡς καὶ πάντα τᾶλλα, ἐν τάξει παρατίθησιν ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου. Τὰ περὶ παραγωγῆς ἢ σχηματισμοῦ τῶν ὀνομάτων τῶν χρωμάτων, περὶ χρήσεως ὀνομάτων χρωμάτων τινῶν παρ' Ὀμήρῳ, περὶ χρήσεως ἢ μὴ χρήσεως χρωματισμοῦ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μαρτυροῦσι τὴν φιλολογικὴν τοῦ συγγράμματος ἀξίαν καὶ τὰς εὐρείας μελέτας τοῦ συγγραφέως, οὗ τὴν προσοχὴν οὐδὲν βιβλίον ἀπτόμενόν πως ζητήματος χρησίμου εἰς αὐτὸν διέφυγε. Τοῦτο δὲ δύναται τις νὰ ἴδῃ ἐν τε τῷ κειμένῳ καὶ ταῖς σημειώσεσιν. Εἰς τὴν διάκρισιν τῶν χρωμάτων καὶ ἐξάσκησιν τοῦ ὀφθαλμοῦ πρὸς ταύτην (διότι καὶ ταῦτα τὸ ἀνὰ χεῖρας σύγγραμμα σκοπεῖ) βοηθοῦσιν οἱ καλλιτε-

χνικῶς ἐκτετυπωμένοι ἐγχροοὶ πίνακες, κοσμοῦντες τὸ βιβλίον καὶ τὸ ὥραιον αὐτοῦ ἔτι ὠραιότερον καθιστῶντες. Βεβαίως θὰ ἡδικοῦμεν, ἂν μὴ ἐμνημονεύομεν καὶ τὸν συνεργάτην τοῦ κ. Κορδέλα κ. Α. Κ. Δαμβέργην συγγραψάντα τὰ περὶ χρωστικῶν οὐσιῶν, ζήτημα τὰ μάλιστα τοὺς βιομηχάνους καὶ τοὺς ἐμπόρους ἐνδιαφέρον, σπουδαῖον δὲ διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν τύπον, ὃν ἔχει.

Οὕτως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ θίγονται πάμπολλα ζητήματα γλωσσικά, ὁμηρικὰ καὶ ὅλως φιλολογικά, ἀρχαιολογικά, χημικὰ καὶ ἐπιστημονικά· τοῦτο δὲ πεποιθήμεν, ὅτι θὰ ἐξορμήσῃ ἐπὶ τὴν κτῆσιν τοῦ βιβλίου καὶ μελέτην αὐτοῦ, πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ πᾶσαν μὲν ἰδίως δὲ διὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστημονικὴν πρόοδον.

Γ. Μ. Σ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἐρωτᾶτε ἡμᾶς περὶ πράγματος, περὶ τοῦ ὁποίου εἴμεθα ἡκιστα κατάλληλοι ν' ἀπαντήσωμεν· ὑποθέτομεν ἐν τούτοις ὅτι ἐξακολουθοῦντες οἱ καλλιτέχναι νὰ παριστῶσι τὸν ἔρωτα φέροντα τόξον θέλουσιν ἴσως δι' αὐτοῦ νὰ δεῖξωσιν, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸς ἀπὸ πολλοῦ ἐξέλιπε· διότι ἄλλως, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖτε, ἀντὶ τοῦτο ἔπρεπε σήμερον νὰ φέρῃ ὄπλον Γερᾶ.

... Γνωρίζω ἕνα φίλον μου, ὅστις πάντοτε, ὅσκις βλέπει ἐφιππον ἄνδρα, ἀδυνατεῖ νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα· τοῦ φαίνεται, λέγει, ὅτι καμαρόνει, διότι εὐρέθη ζῶν ἀνοητότερόν του νὰ τοῦ καθήσῃ ἐπὶ τῆς ῥάχews. «Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι τρόποι ἀνυψώσεως ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους», συνειθίζει νὰ λέγῃ.

Τὸ ἀντίθετον ἀκριβῶς συμβαίνει. Ὁ Δαρβίνος πλανᾶται. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦτο πίθηκος καὶ ἐγενεῖν ἄνθρωπος, ἦτο ἄνθρωπος καὶ τείνει εἰς τὸ νὰ γείνῃ πίθηκος.

Εἰς γέρων διδάσκαλος ὦριζε καλλιτερον τὴν μνήμην, ὀνομάζων αὐτὴν «*χαμάλικην δύναμιν τῆς ψυχῆς*», διότι ὅσον νὰ τὴν φορτόνης δὲν κουράζεται. Ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη τινῶν ἐπὶ τῆς δυνάμεως ταύτης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στηρίζεται, διὰ τοῦτο δύνανται καταλληλότερα νὰ ὀνομασθῶσι βιβλιογράφοι καὶ βιβλιοποιοί, ἢ μᾶλλον συρραφεῖς, ἄλλ' ὅχι καὶ συγγραφεῖς.

Ὀνομάσατε ὅπως θέλετε τὴν φίλην σας, ἀλλ' ὅχι ἄνθος· δὲν ἀνεγνώσατε, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνθέων συγκαταλέγεται καὶ ἡ Διοναία, ἡ ὁποία τρώγει κρέας ὠμόν!;..

Καὶ παραδοξότερα ἀκούει τις· ἐν Λουτρακίῳ λ. χ. μοὶ ἔλεγέ τις ποτέ: Πῶς εἶνε δυνατόν αὐτὸ τὸ νερὸ νὰ ἱατρεύῃ τὴν ψαυμίσιν; δὲν βλέπετε ἢ παραλία ποὺ χύνεται τὸ ἄμμο καὶ κακὸ ἔχει!...

Καὶ αὐτὸ ἀγυρταῖα! διότι δὲν διορίζονται εἰς τὰς θέσεις ἄνθρωποι ἔχοντες

τὰ προσόντα ὀρισμένου νόμου, ἀλλὰ κατασκευάζεται νόμος ἔχων τὰ προσόντα ὀρισμένου ἀνθρώπου!...

Βεβαίως κωμικὸν εἶνε νὰ λέγηται τις Σωκράτης καὶ νὰ εἶνε βλάξ, ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε κωμικὸν ἐπίσης νὰ λέγηται Ἰπποκράτης καὶ νὰ εἶνε ζαχαροπλάστης; νὰ ἦναι τέρας καὶ νὰ ὀνομάζεται Ἀγγελος; νὰ ἦναι δημοκρατικὸς καὶ ν' ἀγαπᾷ Βασιλικήν, ἢ νὰ ἦναι κυνηγὸς καὶ νὰ τὸν κυνηγοῦν!;...

Χαρτοβασίλειον ὀνομάσθη διὰ τὴν μεγάλην κατανάλωσιν χάρτου ἣτις γίνεται· ἀκριβῶς ἀγνοοῦμεν ἀπὸ πότε ἤρξατο νὰ ὀνομάζεται οὕτω. Τώρα ὅμως δὲν ἔχουσι ποσῶς δίκαιον νὰ μᾶς ὀνομάζουσι· διότι ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως μέχρι σήμερον ἦτοι ἐπὶ πέντε ὅλους μῆνας μόνως ἐξωδεύθησαν κατὰ ἐπισήμους πληροφορίας εἴκοσι τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν διὰ γραφικὴν ὕλην καὶ κηρία!

Σήμερον ἤκουσα τὸν ἐξῆς διάλογον:
— Πόσο τὰ κάρβουνα;
— Ἐξ ἡ ἐξῆς· σημειῶσαι ὅμως ὅτι εἶνε πρόωτος.
— Ἐσημείωσα τῆς ἐξῆς ἐξῆς.

ΤΙΠΟΤΚΕΙΤΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐξεδόθησαν

Νοθεύσεις ἐδωδύμων καὶ ποτῶν καὶ ἐξελέγξαις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Χημείας Α. Κ. Δαμβέργης.

Στὰ ξένα μελωδία ὑπὸ Ἀλ. Α. Λεονάρδου (ποίησις καὶ μουσική).

Ἐπιτάφιος ἀποχαιρετισμὸς εἰς Θεόδωρον Ὀρφανίδην ἐντολὴ τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Βύρωνος» ὑπὸ Ἰ. Α. Ἀρσένου.

Ἱστορία τοῦ Ἑλλ. ἔθνους Κ. Παπαρρηγοπούλου ἐκδιδόντος Α. Κωνσταντινίδου τεύχος 21 (τέλος τοῦ Β' τόμου καὶ ἀρχὴ τοῦ Γ').

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος Σ. Παλάμπρου ἐκδιδόντος Κ. Μπέκ (Τεύχος ΙΖ' Διὰ τοῦ ΙΗ' περατοῦται ὁ πρῶτος τόμος).

Ὁ Ἱατρὸς Καλλέργης (Σμυρναϊκὸν διήγημα) ὑπὸ Γ. Κ. Ὑπερίδου, διευθυντοῦ τῆς «Ἀμαλθείας».

Ποιητικὸς Ἀνθών (κατὰ Κυριακὴν ἐκδιδόμενος ἐν Ζακύνθῳ) ὑπὸ Ἰ. Γ. Τσακασιάνου (περιέχει ποιήσεις τοῦ Ἰ. Καμπούρογλου, τοῦ Κατακουζηνοῦ, τοῦ Καφοκεφάλου, τοῦ Τσακασιάνου, τὴν μετάφρασιν τοῦ Φωσκόλου ὑπὸ Γ. Κ. Σφήκα καὶ βιογραφίαν τοῦ κ. Ἰ. Ἰ. Σκυλίσση ὑπὸ Σ. Δὲ Βιάζη).

Ἀγγέλλονται

Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1887 μετὰ πολλῶν εἰκονογραφικῶν διασημῶν συγγραμμάτων. Ἔτος 21 ὑπὸ Εἰρηναίου Κ. Ἀσωπίου.

Ποικίλη Στοά Ἑθνικὸν εἰκονογραφημένον ἡμερολόγιον τοῦ κ. Ἰ. Ἀρσένου, ἔτος ἐβδόμον.

Ἐπεται παράρτημα).

ΤΥΠΟΙΣ ΘΡ. ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΗ ΚΑΙ ΑΛ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ